

SAUCEINS UZ PAKLAUSĪBU

“Lai trāpītu mērķī, tev ir jāmērķē nedaudz virs tā.”
Henry Wadsworth Longfellow

Reimars A.C.Šulcs VIŅA JŪGS IR VIEGLS

“Nemiet uz sevi manu jūgu, mācieties no manis, jo es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs; tad jūs atradīsiet atvieglojumu savām dvēselēm. Jo mans jūgs ir patīkams un mana nasta viegla.” Mateja ev. 11:29-30.

Tas ir patiess fakts kristīgās pasaules dzīvē, ka kristiešu sejās acumirkļi atspoguļojas šaubas, skepse vai acīm redzama neticība, tiklīdz viņi tiek konfrontēti ar šo “vieglā jūga” rakstu vietu. Miljoniem no jauna piedzimušu Dieva bērnu drīz vien pēc atgriešanās ir atstājusi Ciānas kuģi, sacīdams, ka tā Kunga ceļš ir pārāk grūts. Tie saka: “Es vienkārši tā nevaru dzīvot.”

Tādēļ, rodas jautājums: “Ko Jēzus domāja ar “Mans jūgs ir viegls.”? Vai tas nozīmē, ka ir viegli to nest? Vai tas nav saistīts ar grūtībām, pārbaudījumiem, likstām? Vai tas mūs pasargā no iekšējiem un ārējiem konfliktiem vai no dvēseles cīņām vispār? Tu jau zini atbildes uz šiem jautājumiem. Viņa “jūgs ir viegls” nozīmē, ka tas ir viegls salīdzinājumā ar grēcinieka jūgu, jo kristietis ir sajūgts ar Jēzu, kamēr grēcinieks ir sajūgts ar velnu. Kad tu nonāc cietumā, tevi piemeklē slimība, tev trūkst dzīves komforta vai draugu, tas ir daudz vieglāk, ja esi sajūgts ar Jēzu nekā ar ļauno. Nemaldies, nav trīs jūgu: viens svētajiem, otrs atkritējiem un cits bezdievjiem. Ja pilnībā piederam Dievam, tad esam sajūgti ar Kristu. Ja kaut kā tur trūkst, tad esam sajūgti ar ļauno un ceļš būs grūts.

Nu tu vari redzēt vieglā un grūtā jūga attiecības. Visu izsaka tas, ar ko esi sajūgts. Mans draugs, ja tu esi kristietis, bet dzīve ir grūta un smaga, tas vienkārši rāda, ka tava galva ir nepareizi sajūgta. Šī Rakstu vieta tavā dzīvē realizēsies vienīgi tad, ja tava galva un kakls visu laiku būs tajā pašā jūgā, kur Jēzus.

PĀRKĀPĒJA CEĻŠ

Ļauj man tevi vest nedaudz tālāk, lai tu saprastu, ka grēcinieka un atkritēja ceļš ir grūts. To atrodam viena no visu laiku gudrākajiem cilvēkiem – Salamana vārdos. Viņš saka: “...*pārkāpēju ceļš ir grūts*” (no angļu valodas) *Sal.Pamācības 13:15*.

Nu esmu tevi nostādījis starp divām Rakstu vietām. Ne man, ne tev nav iespēju izglābties vai bībeliski teikt: “Dievbijīgā ceļš ir grūts.” Arī apustulis Jānis to apstiprina, teikdams: “...*ka turam Viņa baušļus, un viņa baušļi nav grūti*” (1. Jāņa v. 5:3) Par kuriem cilvēkiem šeit ir runāts? Te ir runāts par uzvarētājiem, kuri uzvarējuši ar tā Jēra asinīm un ar savas liecības vārdu. Tie ir tie, kuri, Paplašinātās Bībeles vārdiem runājot, apliecina, ka Viņa baušļi nav “nogurdinoši (apgrūtinoši, nospiedoši vai mokoši).

Patiešām, Dāņu filozofam Sērenam Kirkegoram taisnība, kad viņš saka: “Iet uz elli cilvēkam maksā tik pat daudz vai pat vēl vairāk kā iet uz debesīm”. Jā, “*grēka alga ir nāve*” (Romieš. 6:23). Jā, grēks samaitā. Grēks pieviļ. Grēks sabojā. Grēks nogalina.

Saki man, draugs, vai Bībeles pirmajās lappusēs mēs jau netiekam konfrontēti ar izteikto kontrastu starp grēcinieka un taisnā ceļu? Kas Ādamam un Ievai bija vieglāk: dzīvot bez grēka vai grēkā? Vai tie bija laimīgāki dārzā vai ārpus tā? Saki man, ko šī patiesība mums vispirms māca? Vai dievbijīgā vai bezdievīgā ceļš ir grūts? Tu zini atbildi. Tad paraugies pirmajā psalmu lappusē un pasaki, kurš ir vairāk svētīts: vai vīrs, kurš staigā bezdievīgo, grēcinieku un paļātāju ceļus, vai taisnais, kurš neiet grēka ceļus? Vai par taisno nav teikts, ka viņš priecājas par tā Kunga bauslību un ka viss, ko viņš dara, tam labi izdodas?

Patiešām, grēks ir briesmīgs vagars! Tas nevienam nedod svētīgu atalgojumu. Tas nesēj neko labu un nenes dzīvi uzturošu plauju. Pārkāpēja ceļš ir grūts. Paskaties, kā grēks samaitā laulības, kā saplosa bērnu sirdis, kad šķiršanās klauvē pie durvīm. Paskaties, kā grēks ieved finansiālos parādos un kā dusmu, kritikas, pašnožēlas, skaudības, miesas un acu kārtības, un dzīves lepnības augļi sadzeļ un sāpina tos, kuri tos nes. Palūkojies, kā pārkāpējs dodas uz dusu – viņu vajā bailes no grēka augļiem un no nākamās tiesas. Viņš dzīvo zem vainas, kauna un nosodījuma mākoņa. Lai gūtu atvieglojumu šajā grūtajā ceļā, viņš pievēršas pornogrāfijai, netiklībai, laulības pārkāpšanai, alkoholem vai narkotikām, izšķiež sevi šīs pasaules dieviem, glābjas eksotisku piedzīvojumu grāmatās, bēgdams no iekšējām dvēseles mokām, kas ir vēl jaunāk, jo viņa sirdsapziņa kļūst kā ar karstu dzelzi izdedzināta, ka viņš zaudē jebkādu jūtību pret nākamo tiesu un draudošo elli.

Ieskaties pārkāpēja sejā. Tā izskatās cieta, pat atbaidoša. Vai esi ievērojis, ka pārkāpējs jau 40 gadu vecumā izskatās vecs, bet taisnais vēl 60 gados izskatās jauns? Savas paklausības dēļ Mozus pat 120 gadu vecumā nebija zaudējis savu jauneklīgumu. Ej uz pārkāpēja bērēm un vēro nolemtību un grūtsirdību viņa draugu sejās, kuriem pašiem arī nav cerības. Bet, apmeklējot taisnā bēres, tu vari dalīties augšāmcelšanās priekā kopā ar viņa tuviniekiem. Vai esmu pateicis pietiekoši daudz, lai pārliecinātu tevi, ka Jēzus jūgs ir viegls, bet pārkāpēja ceļš smags?

Mācīšanās taisnībai

Tad kādēļ taisnā ceļš reizēm šķiet tik smags un grūts? Atbilde rodama šajā vienkāršajā, nemainīgajā patiesībā: taisnā ceļš ir grūts vienīgi tad, kad cilvēks nav taisns.

Jā, Jēzus ceļš ir grūts, pat neiespējams, ja mēs neejam līdz galam, ja dzīvot Jēzum nekļūst par mūsu pastāvīgu tiekšanos. Ja mēs atsakāmies no visa, lai sekotu Viņam, tad un tikai tad mēs esam Viņa vieglajā jūgā un zem Viņa vieglās nastas. Ja pilnīgi nepakļaujamies, ne tik taisnā “taisnā” ceļš ir grūts. Ja mēs pilnībā nestaigājam ar Dievu, mēs nederēsim ne grēciniekiem, ne svētajiem. Mēs vienkārši nespējam baudīt taisnības, miera un prieka augļus, ja paturam sev kaut santīmu, minūti vai vismazāko mūsu dienas kārtības daļu. Šis ir “vieglā jūga” vēsts izpratnes noslēpums. Svētā Gara spēks laimīgai dzīvei ar Dievu nenāks, ja atteiksimies pilnībā būt sajūgti ar savu Meistaru. Lai to ilustrētu, ieskatīsimies dažos piemēros!

Pilotam, kurš reizēm palido nedēļas nogalēs, būs grūti vai neiespējami izvadīt Boingu 727 komercidojumos caur mākoņiem, turbulencei pie sliktas redzamības un nostādīt to uz skrejceļa pavisam tuvu tā beigu līnijai. Bet pilotam, kurš visu savu dzīvi ir veltījis šai karjerai, tas kļūs tik dabīgi kā mājsaimniecei iztīrīt virtuvi. Viņam tas patīk. Līdzīgi arī vidusmēra kristietis nespēj priecāties par lūgšanu sapulcēm, jo nedēļas laikā viņš nav nācis Dieva tuvumā un nav lūdzis bez mitēšanās. Nākot lūgt kopā ar citiem, viņš dara kaut ko svešu, nepatīkamu un grūtu. Bet tam, kura dzīve ir lūgšana un lūgšana – dzīve, kurš lūdz bez mitēšanās, lūgšanu sapulces apmeklēšana ir tik par dabīga un iepriecinoša kā profesionālam pilotam izlauzties cauri mākoņiem un tieši sev priekšā ieraudzīt skrejceļa ugunis.

Dalītie kristieši vienkārši nespēj priecāties par Dieva lietām. Dieva ceļi ir grūti, kad mūsu kājas stieg pasaules dubļos, kad garīgi mēs neesam formā. Padomāsim par sportistiem. Daudzi no mums apbrīno garo gabalu skrējējus. Mums patīk tiem piekarināt medaļas, kad viņu krūtis norauj finiša lentu. Redzot olimpiešus televīzijā, tiekam tā iedvesmoti, ka nākamajā dienā sākam skriet pa šoseju, lai atdarinātu daļu no šo lielo sportistu sasniegumiem. Bet mēs noskrienam tikai nelielu gabalu un mūsu kājās iemetas sāpes, un sirds lec vai pa muti ārā. Atšķirība ir tā, ka atlēts ir atstājis visu, lai kļūtu par skrējēju, bet mēs neko neesam atstājuši, lai pieveiktu distanci. Sportists ir ievērojis stingru diētu un izvairījies no ēdieniem un dzērieniem, kas bojā viņa veselību. Viņš ir disciplinējis sevi, ievērojot stingru svara kontroles, treniņu un miega režīmu. Viņš pakļāvijs skrējēju trenerim. Un tā, kamēr mēs jau pēc puskilometra sākam saukt - "neiespējami!", īsts atlēts ir tikai iesildījies un jūt adrenalīnu savās kājās strāvojam un sakām: "skrien, skrien, skrien!"

Mēs turpināsim zaudēt garīgajos skrejceļos un garīgi krampji mūsu kājās nemitēsies, sūdzoties, ka tas ir pārāk grūti, kamēr viss mūsu dzīvesveids ik dienas un pastāvīgi nebūs ieregulēts, lai mīlētu, kalpotu, apbrīnotu, svinētu un paklausītu Jēzum katrā minūtē.

Lai atrastu Viņa vieglo jūgu un nastu, mums ir sevi jādisciplinē. No vienas puses, mums ir jāatstājas no visa, kas ļauns vai tāds šķiet. No otras puses, mums sevi jādisciplinē nododoties visam, kas svēts un taisns. Tas ir gluži tas pats, ko dara profesionāls pilots vai olimpiskais kandidāts, lai gūtu sekmes savā jomā.

Mēs zinām, ka esam izglābti no žēlastības, bet, ja domājam, ka līdz ar šo pestīšanas privilēģiju Svētais Gars automātiski iedvesīs mums spēku bez pastāvīgas kristīgās disciplīnas praktizēšanas, tad kļūdāmies. Mēs varam būt dzimuši lidotāja – iznīcinātāja ģimenē, bet tas mūs nedara spējīgus taisīt salto debesīs. Mums jānes tie paši upuri kā tēvam, lai paceltos augstumos un baudītu piedzīvojumus debesīs. Mēs varam būt olimpiskā čempiona dēli, bet, ja pildīsim savu vēderu ar sēnalām, ko dod cūkām, mēs nekad negūsīm nekādus panākumus.

Būt ievērojamu vecāku bērnam ir priekšrocība. Mums ir Kristus mantojums – tā ir priekšrocība, bet mēs nevaram cerēt uz dievbijīgu un uzvarošu dzīvi kā mūsu Kungam, ja ik dienas sevi nedisciplinēsim, kā to darīja Jēzus. Padomā par dažām no sekojošām disciplīnām: Bībeles pantu iegaumēšana – Jēzus tik labi zināja Rakstus, ka divpadsmit gadu vecumā apmulsināja rakstu mācītājus, farizejus un likuma zinātājus. ***Vai tu mācies***

Bībeles pantus no galvas? Jēzum bija paradums celties agri pirms rītausmas lai lūgtu.
Kāds ir tavs rīta lūgšanu laiks? Jēzus gavēja un atturējās no jebkāda ļaunuma, no jebkurām tukšām runām un nekad iekārē neskatījās uz sievieti. Patiesi, bez sevis veltīšanas šādām disciplīnām mēs nebūsim spējīgi palikt Jēzus jūgā!

Kad Jēzus teica: “Nāciet pie manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi...Ņemiet uz sevis manu jūgu... jo mans jūgs ir patīkams” (Mateja ev. 11:28-30), Viņš visu pasauli uzaicināja atstāt nospiedošo grēka jūgu, lai uzņemtos Viņa vieglo svētuma jūgu, kur Dieva spēks “spēj jūs pasargāt, ka neklūpat, un nostādīt nevainīgus un līksmus savas godības priekšā” (Jūdās 24).

Nav vieglāka jūga par Jēzus jūgu un nav smagāka jūga kā grēka un pašapmierinātības jūgs. Atsaki visam, lai uzņemtos Viņa jūgu un nododies tādai garīgai disciplīnai, ko uzņēmās pats Kungs, lai mēs viņa brūcēs tiktu dziedināti.